

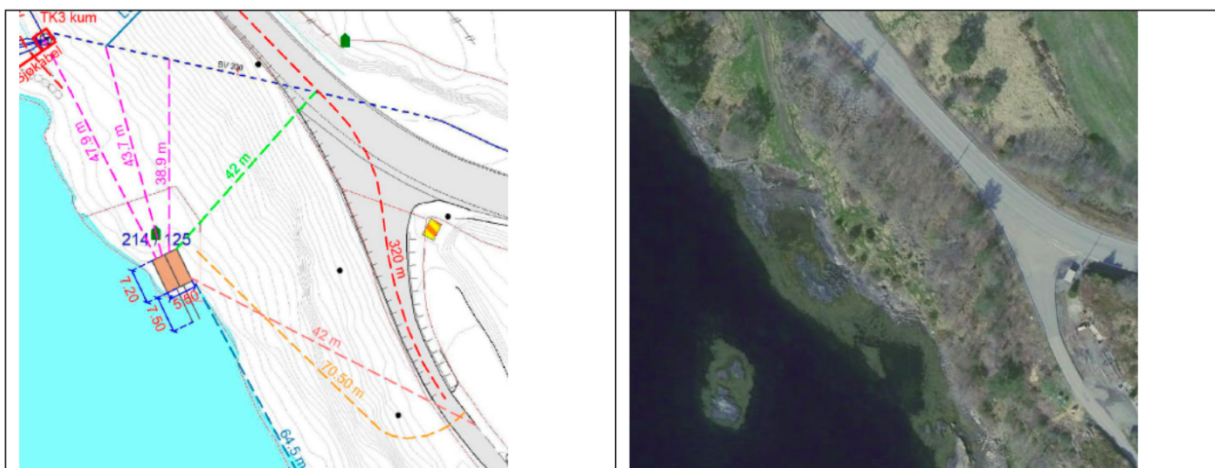

Alver kommune
Postboks 4
5906 FREKHAUG

Saksbehandlar, innvalstelefon
Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage - Alver - 214/125 - Fyllingsnes - oppføring av naust - dispensasjon

Vi viser til brev frå kommunen datert 30.03.2021. Saka gjeld dispensasjon frå LNF-formålet i kommuneplanen og plan- og bygningslova (pbl) § 1-8 for oppføring av naust.

Alver kommune gav i administrativt vedtak, sak 20/10659, datert 20.09.2020, avslag på søknaden. Vedtaket vart klaga på og klagen vart handsama av utval for areal, plan og miljø i møte den 24.03.2021, der Alver kommune sitt vedtak datert 20.09.2020 vart gjort om og klagen vart tatt til følgje.

Statsforvaltaren i Vestland klager med dette på utval for areal, plan og miljø sitt vedtak i møte 24.03.2021, saknr. 053/21.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak det formålet området er sett av til i arealdelen av kommuneplanen og plan- og bygningslova sine formål, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Arealdelen av kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av kommunestyret. Det skal såleis ikkje vere kurant å gjera unntak frå gjeldande plan. Ut ifrå omsynet til offentlegheit, samråd og medverknad i prosessen er det viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert handsama etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging, jf. Ot. prp. 32 (2007-08) s. 242.

Fylkesmannen, no Statsforvaltaren, rådde i frå dispensasjon i brev av 05.08.2020. Det går fram av pbl. § 19-2 fjerde ledd at kommunen ikkje bør dispensere der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden. Statsforvaltaren viser til uttale som grunnlag for si klage:

«Tidlegare Lindås kommune ligg i sone to i Statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø, der arealpresset er stort. Vi viser til Ot.prp.nr. 32 (2007-2008) der det mellom anna står:

«Det er et nasjonalt mål at strandsonen skal bevares som natur- og friluftsområde tilgjengelig for alle. Regjeringen ønsker en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Det er derfor nødvendig med en streng praksis ved behandlingen av dispensasjoner i 100-metersbeltet langs sjøen. Forbudet i § 1-8 mot bygging i 100-metersbeltet langs sjøen veier tungt. Det skal svært mye til før dispensasjon kan gis til bygging her, spesielt i områder med stort utbyggingspress».

Fylkesmannen si vurdering er at det her er snakk om nedbygging av tilgjengeleg strandsona, som i dag kan nyttast av allmenta. Eit nytt naust vil auke privatiseringa av området. Dette er også eit strekk av strandsona, på om lag 200 meter, med få inngrep. Det omsøkte naustet vil splitte opp dette strekket. Det vil føre til punktering av landskapet og kan auke presset på strandsona ytterlegare i området.

Fyllingsnes ligg om lag 10 min køyring frå Knarvik og må reknast som eit område med stor press på strandsona. Faren for å undergrave kommuneplanen som styringsverktøy er slik vi ser det stor.

Ifølge søknad ble tomte frådelt i 1987 og Fylkesmannen i Hordaland skal då ha vurdert at frådelling av nausttomta ikkje var til vesentleg ulempe for allmenne friluftsjøer og at det heller ikkje låg føre andre offentlege eller private interesser som talte imot frådelling. 1987 er lenge sidan og strandsoneforvaltninga har verte vesentleg innskjerpa sidan då. Fylkesmannen i Vestland finn ikkje å kunne legge vekt på dette no.

Fylkesmannen vurderer at strandsonerinteressene i området vil verte negativt påverka ved oppføring av nytt naust. I tillegg kan vi kan ikkje sjå at dei personlege fordelane i denne saken veg opp for dei negativet verknadane for verdiane i strandsona.

Fylkesmannen rår ifrå dispensasjon for naust i denne saka.»

Slik vi forstår grunngevinga av vedtaket, så er det vurdert at LNF-formålet og tiltaksforbodet i strandsona ikkje vert vesentleg tilsidesett pga. at det ligg ein større vegfylling i bakkant av eigedomen og at det går ein kommunal veg ned til området. Det står også at nausttomta er planert. Statsforvaltaren kan ikkje sjå at dette er tilstrekkeleg til at omsyna bak byggeforbodet i strandsona ikkje vert vesentleg sett til side.

Strandsoneverdiane dreier seg om tilgjengelegheit, friluftsliv, landskap, naturmangfald og kulturmiljø. Det er ein verdi i seg sjølv å halde strandsona fri for inngrep. Sjølv om det er spor etter tidlegare tiltak i området er dette berre ein liten del av strandsoneverdiane. Den omtalte vegfyllinga

er i stor grad vaksen til med tre og andre plantar. Vi er ikkje samd i at strandsona av den grunn ikkje har ein verdi. Den kommunale vegen ned til området er med på å gjere området tilgjengeleg. Området er tilgjengeleg både frå land og frå sjø. Ved å tillate eit nytt naust her, vil ein auke privatiseringa av området, og området vil få eit meir bygd preg.

Vi vil også legge til at ved å tillate nye tiltak i strid med overordna planar, særleg i område med stort byggepress, kan ein få ein bit for bit nedbygging, som på sikt og i sum kan føre med seg store, negative verknader for strandsoneverdiane og for den allmenne bruken.

Vi viser til Statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen:
«Gjennom planlegging etter plan- og bygningsloven skal strandsonen vurderes helhetlig og langsiktig. Arealbruken skal vurderes konkret i forhold til de interesser som gjør seg gjeldende i ulike deler av strandsonen. Strandsonen skal vurderes i kommuneplanen, og eventuelt i regionale planer der det er hensiktsmessig.»

Bygging av naust her krev dispensasjon frå byggegrense mot sjø og frå LNF-formål i kommuneplanen for Lindås. Statsforvaltaren si vurdering er då at både dei omsyna som ligg til grunn for arealdelen til kommuneplanen for Lindås kommune og føringane i dei rikspolitiske retningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona vert vesentleg tilsidesett ved ein dispensasjon i denne saka. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Statsforvaltaren heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar som talar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er då ikkje oppfylte. Statsforvaltaren klagar difor på Alver kommune sitt vedtak i møtet 24.03.2021, saknr. 053/21.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Vestland fylkeskommune Postboks 7900 5020 BERGEN